

Legrand, Bibl. Hell. XV-XVI, 1, σ. 259-262.

ἡ Επαρχος

ἡ Αντωνίως

Ὑπὸ τοῦ Legrand περιγράφεται ἑνὶ ἄνωτ. (σφ. 108) τὸ βιβλίον:

«ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΕΠΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΥ Εἰς τὴν ἑλλάδος καταστροφὴν, θρῆνος.
 τοῦ αὐτοῦ ἑπιστολαὶ τινὲς πρὸς ὁμόνοιαν συντείνεσαι τῆς χριστιανῆς πολιτείας.
ΑΝΤΩΝΙΙ ΕΠΑΡΧΗ in eversionem Graeciae Deplozatio. Ejusdem Epistolae quaedam.
 spectantes ad concordiam Reipublicae Christianae. Ejusdem Epitaphium
 in Cardinalem Contarenum, praestantissimi consilij vizum. VENETIIS. MDCL^{III}. »
 [Au verso de l'avant-dernier f.] ἑνετιγεν· ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς ἐνέαρου οἰκονομίας,
 α' μηνὸς μινὶ σεντεμβρίῳ ε'.

14-4° de 18 feuillets non chiffrés...

Υπό του Legend δημοσιεύεται : 1) 'Ο εἰς τὸν πᾶσαν Παῦλον Γ' ἀφιερωμένος πρό-
λογος τοῦ βιβλίου ("Sanctiss. D.D. N. Paulo Tertio, Pont. Maximo, Antonius Erasmus fe-
licitatem.") 2) Ἐπίγραμμα τοῦ Ἀντ' Ἐπαρχου:

Εἰς Κονταρήνον τὸν Αἰαεσίμωτατον Καρδινάλιν
Εὐνάζοντα θροτῶν βιοτῆς μέγα κῆμα ταχίνης
Γάσπαριν ἔν κόχκοις Ζεὺς ἔσ' Ὀλυμπον ἔχει.
μή μιν τις κηκέτω διζήμενος ἔω φθιμένοις,
θελάων ἦναι καὶ παρ' Ὀλυμπίοις.

3) Ἐπιστολή τοῦ Ἀνδρέα Τελουτᾶ πρὸς τὸν Ἀλέξ. Νεφέλην, (7 φ/βρ. 1544) ἐν
ᾗ ἀναφέρεται «... ἐπιστέλλω τραγωδίαν, καὶ τοὺς τοῦ σοφωτάτου Ἀντωνίου
τοῦ Ἐπαρχου ἑλέγους » [Cod. Vaticanensis graecus 491 v. c. III. 7, f. 51 v].

4) ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ Ἀλέξ. Νεφέλη πρὸς τὸν Ἀνδρέαν Τελουτᾶν (1545)

Legend, Bill. Hell. XV-XVI, f. 259-262.

Ἰ. Ἐπαρχος
Ἰ. Ἀντωνίου

(6)

ἐν ᾗ ἀναγράφεται: «... τὸ δ' ἔττερον ὁ τοῦ σοφοῦ ποιητοῦ Ἀντωνίου Ἐπαρχοῦ θρή-
νος ἦν κατ' ἑλλένος... Ἐπὶ λήθι μοι τότε χαλᾶσαι, νῦν τὸν φίλιον, καὶ νῦν δὲ,
ἡλκτὸν καὶ νῦν κατὰ τὸν γέλωτα, τὸν ἄδρηνον θρήνον ἑωρακώς» [Cod. Taurinensis
gzacus LXIV c. III. 7, f. 602].

5) γράμμα ἐπιστολῆς τοῦ φη. Μεταχθονοῦ πρὸς τὸν Ἰωάννην Καμάριον
(1545) ἐν ᾗ ἀναγράφεται: «Dedi discedenti hinc Elegiam Antonii Eparchi, qui ex
illa vetere Alcinoi insula venetias migravit, exhi bendam tibi. Sigismundo
versus videbatur confragosi et jejuni. Sed ego dolori et luctui entoris
veniam do, tuorum tamen communium lectione magis delector» [“Liber
continens continua serie epistolar Ph. Metachthonis... Leipzig 1569... p. 502.”]

Ἐπὶ τῇ τῆς Legend σημειοῦται ὅτι : « A la suite du θρῆνος qui se compose de 103 distiques et occupe neuf pages, se trouvent trois lettres d'Éparche, adressées : 1° Μάρκῳ Ἀντωνίῳ Ἀντιμάχῳ (datée de Venise, 18 décembre 1539); 2° Γεωργίῳ Κονταρῖνῳ τῷ αἰδουσιμωτάτῳ καὶ δυνάτῳ, ἢ Ρατισβόνῳ (datée de Venise, 1re juin 1544); 3° Φυλῖππῳ τῷ Μεγαρχῶνι (datée de Venise, 24 février 1543). Ces lettres ont été réimprimées dans la « Pandora » (tome XVIII, pp. 9-13 et 38-39), par Michel Moustoxydès, mais avec une grande négligence. —